

ks. Krzysztof P. Kowalik

Świadek i dawane przez niego świadectwo w Biblii wiążą się z codziennością ludzkiego życia, jaką są spory wymagające sądowego rozstrzygnięcia. By wyjaśnić taką sprawę, powoływano ludzi, którzy nie byli jej stronami, ale uczestniczyli w wydarzeniach stanowiących jego przedmiot. Tym samym, by ktoś mógł pełnić rolę świadka, musiał widzieć rozgrywające się wydarzenie, być jego uczestnikiem lub też znać związane z nim osoby i ich czyny. Tylko wtedy to, co mówił, było wiarygodne.

Istotą była prawdomówność świadka. Jego słowa miały być zgodne z faktami. Nie wolno mu było do nich niczego dodawać czy ich umniejszać. Opowiadanie zmyślonych historii dyskwalifikowało świadka. Dobitnie podkreślało to przykazanie zawarte w Dekalogu zabraniające mówienia fałszywego świadectwa przeciw drugiemu człowiekowi. Ono wskazuje, że świadek miał dawać świadectwo tak, by nie wyrządzać krzywdy innym, nie dodawać zła do zła. Jego słowa miały służyć sprawiedliwemu rozstrzygnięciu sprawy tak, by ten, kto zawinił, poniósł konsekwencje swego czynu i musiał naprawić wyrządzone zło poszkodowanemu. Ten podstawowy, sądowy kontekst roli świadka i danego przez niego świadectwa wskazuje na jego zadanie pomocy w przywracaniu naruszonej sprawiedliwości. Przykazanie Dekalogu nadaje tej funkcji kwalifikację moralną, a jej źródło wiąże z Bogiem i zawartym z Nim Przymierzem. To wyznacza także styl życia Izraelitów – mają być wolni od słów zawierających fałsz i dążyć do ukazywania prawdy.

Izrael świadkiem Boga

Powyższe słowa stanowią przygotowanie do ważnej funkcji, jaką członkowie narodu wybranego mają pełnić w świecie. Są oni we-

Kim jest świadek w Biblii?

zwani, by być świadkami Jedyne Boga, Stwórcy i Zbawiciela człowieka. Tę prawdę ludzie zagubili. Dlatego na kartach Pisma św. znajdujemy słowa, w których Bóg wzywa na rozprawę bogów pogańskich lub pogańskie narody, stawiając pytanie, czy istnieją rzeczywiście inni bogowie poza Nim. Domaga się, by dano jakiegokolwiek dowody potwierdzające moc czy siłę obcych bóstw. Wzywając ludzi do refleksji, podkreśla, że inni bogowie poza Nim nie istnieją. Dla podkreślenia wagi swej wypowiedzi, nie mając nikogo większego nad Siebie, przysięga na Siebie Samego.

Tekst biblijny wskazuje też na szczególną rolę przyrody, która świadczy o swoim Stwórcy swym pięknem i istnieniem. Jednak nie każdy dostrzega to świadectwo. Również człowiek noszący w sobie z woli Boga Jego obraz i podobieństwo Boga został powołany by być wyjątkowym świadkiem mocy i miłości Boga. Jednak obraz ten został zamazany w ludziach przez grzech pierworodny. Z powodu zła przez nich czynionego stał się nieczytelny i zafałszowany. Z tej racji Bóg powołał lud Izraela, by ten stał się Jego świadkiem w świecie.

Naród Wybrany daje świadectwo poprzez wiarę w Jedyne Boga. Wiąże się ona z jego życiem. Pierwszym takim świadkiem był Abraham. Jego świadectwo nie wiązało się ze słowami, ale ze sposobem życia i dokonanymi czynami. Abraham dał wiarę słowu Boga, wyruszył w kierunku ziemi obiecanej, oczekiwał obiecanego potomka oraz potomstwa liczne jak gwiazdy na niebie. Gotów był nawet złożyć Bogu w ofierze umiłowanego syna. Ufał w opiekę i prawdomówność Boga, choć za życia doświadczył jedynie niewielkiego ułamka spełnienia danych mu obietnic. Jego potomkowie przez swoją obecność i życie na ziemi obiecanej stali się świadkami Boga, który objawił się i wkroczył w ludzkie życie.

Lud zrodzony z Abrahama doświadczył niezwykłego ocalenia przez Boga w Egipcie. Stał się uczestnikiem Przymierza. Zgodnie z zapowiedziami Boga zdobył obiecaną mu ziemię. W wielu wydarzeniach doświadczał Jego bliskości, której ukoronowaniem była Świątynia Jerozolimska – znak zamieszkania Boga pośród swego ludu. W sposób szczególny Izrael stał się świadkiem Boga przez dramat wygnania babi-

i rozgrywa się przez pokolenia, jest to, że świadectwo Jezusa nie zostało przyjęte a Jemu zarzucono że jest fałszywym świadkiem i bluźniercą zasługującym na śmierć. Jednak wbrew temu prawdziwość świadectwa Jezusa potwierdził Bóg przez Jego zmartwychwstanie. Tym samym wskazał, że to On jest obiecany Mesjaszem, Zbawicielem, który dokonuje pojednania człowieka z Bogiem.

Apostołowie kontynuatorami świadectwa

Do dawania świadectwa o zbawieniu w Jezusie zostali przeznaczeni przez Niego Apostołowie. Oni, powołani na początku publicznej działalności Jezusa, stali się świadkami Jego czynów i słów. Im też objawił się po swoim zmartwychwstaniu i wtedy wyznaczył zadanie bycia Jego świadkami dla wszystkich ludzi. Jezus zapowiedział im dar Ducha Świętego, który da im pełne zrozumienie Jego dzieła oraz udzielił mocy do głoszenia Jego nauki i męstwa w obliczu prześladowań.

Apostołów jako świadków Jezusa spotykamy po raz pierwszy w dniu Zesłania Ducha Świętego. Znamienne są słowa wypowiedziane wtedy przez św. Piotra. Mówił on o śmierci i zmartwychwstaniu Jezusa, wyjaśniał, że Bóg uczynił Go Panem i Mesjaszem. Podkreślał, że Apostołowie są tego świadkami. To wydarzenie ukazuje rolę chrześcijanina jako świadka Jezusa. Dopełnieniem słów jest życie chrześcijan płynące z wiary, którego zasadniczym elementem jest wzajemna miłość na wzór miłości Chrystusa.

Cena świadectwa

Świadectwo Apostołów oraz uczniów Chrystusa nie zawsze spotykało się z życzliwym przyjęciem.

Sprzeciwiano się im oraz fałszywie ich oskarżano, tak jak Jezusa. Od samego początku próbowano Apostołom zakazywać mówienia o Jezusie, Jego męce, śmierci i zmartwychwstaniu. Nie poprzestając na słownych zakazach, wymierzano kary fizyczne, wtrącano do więzienia. Odpowiedź świadków Jezusa była jedna: nie możemy nie mówić o tym, co widzieliśmy. Dodawali też, że są zobowiązani do tego przez Boga, którego trzeba słuchać bardziej niż ludzi.

Zdarzało się, że swoje świadectwo potwierdzali znoszonymi prześladowaniami, więzieniem, a nawet męczeńską śmiercią. Wsparci Duchem Świętym świadkowie mieli w sercach radość, że swoim cierpieniem mogą potwierdzać świadectwo o Ewangelii, zaś męczennicy – jak św. Szczepan – widzieli w oddaniu życia dla świadectwa o Chrystusie drogę prowadzącą bezpośrednio do chwały nieba.

Wśród licznych biblijnych świadków Chrystusa warto zwrócić uwagę na św. Pawła. Jego świadectwo jest szczególne, gdyż początkowo był on prześladowcą chrześcijan. Dopiero, gdy w drodze do Damaszku objawił mu się Chrystus, stał się Jego gorliwym wyznawcą i głosicielem. Został świadkiem Chrystusa tak pośród swoich rodaków, jak i pośród pogan. Szczególnym elementem jego świadectwa była przemiana życia dokonana w wyniku danego mu objawienia Ewangelii. Z prześladowcy uczyniła ona głosiciela i świadka mocy Chrystusowego krzyża.

To świadectwo apostoelskie Dwunastu, św. Pawła oraz ich uczniów podjęły kolejne pokolenia chrześcijan, niosąc je do naszych czasów. Są wśród nich ci, których Kościół ogłosił świętymi – szczególnymi świadkami mocy Ewangelii, ale także ci, którzy umocnieni przez nich świadczą o Jezusie przez swoje codzienne życie zgodne z wolą Boga. ■

łońskiego i powrót z tegoż wygnania. Tak odrodzony lud świadczył, że Bóg walczy o jego świętość i choć zastosował drastyczne środki, to nie opuścił swego ludu, lecz okazał swoją moc, oczyszczając go i sprowadzając na powrót do ziemi obiecanej ojcom. Tak Izrael stał się świadkiem potęgi Boga oraz Jego wierności i miłosiernej miłości.

Jezus – najdoskonalszy Świadek

Szczególnym Świadkiem w Biblii jest Jezus Chrystus, Syn Boży. W Nim przychodzi pełna świadectwa dotycząca Boga. Jest to świadectwo Syna Bożego o Ojcu. Różni się ono od świadectwa ludzkiego i je przewyższa, gdyż ludzie nigdy Boga nie widzieli, natomiast Syn Boży jest uczestnikiem Jego życia. Stąd tylko On może odsłonić Jego tajemnicę człowiekowi. Jest to również świadectwo o miłości Boga która objawiła się w Jezusie Chrystusie. Wyraża je Jego nauka potwierdzona przez czyny Jezusa, a koronnym argumentem jest Jego śmierć i zmartwychwstanie.

Niestety dramatem, jaki rozegrał się pośród współczesnych Jezusowi,